

Царицата

Стига! Махнете се. Нищо не
може да разведри тревогата ми.
Да можехъ като соколъ да литна и
зърна какво става тамъ...
Край високитъ Дрънополски стени

/Баля и момичетата излизатъ /

Зоя

Царице! Не се мжчи така.
Защо винаги злото предричашъ?
Дорде си млада и хубава -
Повесели се! Нима е последната
битка тази на царъ Калояна?
Така все въ грижи и самота ли
ще прекарашъ ти днитъ си?
Вече толкова години откакъ си
царица и бѣлъ денъ не видѣ въ
този дворецъ. Нѣма край на мжката
и тревогата. Нѣматъ край биткитъ на
несмиримия царъ. Повесели се!
Въ далечнитъ страни на западъ
и на северъ турнири и праздненства
смѣнятъ жестокитъ битки, тамъ рица-
ри напѣти се борятъ за името на да-
мата си... У насъ, въ Константинополъ,
знатнитъ госпожи се развличатъ въ
Хиподрома, разхождатъ се по Меца и
другитъ богати улици, избиратъ си
коприни и накити въ Мавританския
базаръ... А тука, въ Търново, като
затворници живѣемъ въ този осамотенъ
замъкъ... /въздиша / Битка следъ
битка... Не се смири царъ Ка-
лоянъ... Границитъ на Симеоновото
царство иска да стига...

Царицата

И ето, сега иска силитъ си съ
латинитъ да мѣри... О, какъ
се боя, какъ се боя.... Робини
ще ни завлѣкатъ гордитъ барони
въ Константинополъ...

Зоя

/става, отваря едно прозорче/

Нощта мами и опиянява
Въ тръпненъ блѣсъкъ искри
сияйното небе...

Трендафили и перуники
лѣхатъ замайващи ухания
Ето вече и зората лѣха
съ румено крило...

/дветъ жени се заслушватъ, нѣкаква смътна тревога
расте въ мрака, чуватъ се далечни гласове, сподавенъ грохотъ отъ
шумяща тѣла /

Царицата

Какво е това?

Зоя

Има нѣщо. Случило се е нѣщо.